

การศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้เยี่ยมชม ณ แหล่งท่องเที่ยว เชิงอนุรักษ์ เกาะเกร็ด นนทบุรี

The Study of Comparing Satisfaction of Visitors at Ecotourism Site, Koh Kret, Nonthaburi

รัมภาภัก ฤกษ์วีระวัฒนา

Rumpapak Luekveerawattana

สาขาการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Program in Tourism Industry and Hospitality Management,

Faculty of Humanities and Social Science, Suan Sunandha Rajabhat University

อีเมล: rumpapak.lu@ssru.ac.th

Date Received: 21/02/2019, Date Revised: 25/03/2019, Date Accepted: 26/03/2019,

Date Available Online: 10/04/2019

บทคัดย่อ

งานวิจัยการศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้เยี่ยมชม ณ แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เกาะเกร็ด นนทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยด้านประชากรและสังคมของผู้เยี่ยมชมและเปรียบเทียบความพึงพอใจจำแนกตามปัจจัยด้านประชากรและสังคมของผู้มาเยี่ยมชมเกาะเกร็ด โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เยี่ยมชม 400 คน โดยสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติ t-test และ F-test เพื่อเปรียบเทียบตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม

ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบความพึงพอใจจำแนกตามปัจจัยด้านประชากรพบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันทำให้ความพึงพอใจแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .008 และรายได้ที่แตกต่างกันทำให้ความพึงพอใจรวมแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .027

เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิผลของการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียของแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ สามารถส่งเสริมและจัดการ หรือสื่อความหมาย ให้ผู้มาเยี่ยมชมรับรู้ถึงคุณค่าของทรัพยากรการท่องเที่ยว ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวคำนึงถึงและตระหนักต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

คำสำคัญ: ความพึงพอใจ; ผู้เยี่ยมชม; การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์; เกาะเกร็ด; นนทบุรี;

Abstract

The studying of comparing satisfaction of visitors at ecotourism site Koh Kret, Nonthaburi had objectives as the following: to study population and social factor as well as satisfaction; and to compare the satisfaction of visitors at ecotourism site Koh Kret, Nonthaburi. The sample size was 400 visitors at Koh Kret, Nonthaburi by using accidental selecting method. Analysis process was applying percentage, mean, standard deviation and using t-test and F-test in comparing dependent variables to independent variables.

The findings were found that satisfaction was been different due to the difference of education level and income per month.

For increasing effective conservation tourism management, stakeholders of the conservation tourism site could promote and interpret to visitors to reach tourism resources' value. When the visitors absorb they will concern conservation issue.

Keyword: satisfaction; visitors; ecotourism; koh kret; Nonthaburi;

บทนำ

ในปัจจุบันนี้การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์นับเป็นการท่องเที่ยวที่หลายประเทศต่างส่งเสริมและเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวทั่วโลกเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของประเทศตน การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เป็นแนวความคิดบนพื้นฐานของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (sustainable tourism) จากการประชุม Globe 1990 ณ ประเทศแคนาดาได้ให้คำจำกัดความของการท่องเที่ยว แบบยั่งยืนว่า “การพัฒนาที่สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและผู้เป็นเจ้าของท้องถิ่นในปัจจุบัน โดยมีการปกป้องและสงวน รักษาโอกาสต่างๆ ของอนุชนรุ่นหลังด้วย” การท่องเที่ยวนี้มีความหมายรวมถึงการจัดการทรัพยากรเพื่อตอบสนองความจำเป็นทางเศรษฐกิจสังคม และความงามทางสุนทรียภาพ ในขณะที่สามารถรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและระบบนิเวศ (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช) เนื่องจากในประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์จำนวนมาก ที่ทุกชุมชนต่างต้องการชูแหล่งทรัพยากรทั้งวัฒนธรรมและธรรมชาติที่เป็นเอกลักษณ์และโดดเด่นเพื่อดึงดูดให้คนเดินทางมาเยี่ยมชมเพื่อเรียนรู้และเก็บเกี่ยวเป็นประสบการณ์ (แพรวดา พุพานิชย์พฤกษ์, 2560)

เกาะเกร็ดถือเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อันมีชื่อเสียงของ จังหวัดนนทบุรี เป็นเกาะกลางแม่น้ำเจ้าพระยา รู้จักกันดีในฐานะแหล่งชุมชนคนมอญที่มีชื่อเสียง ในเรื่องของเครื่องปั้นดินเผา และประเพณีวัฒนธรรมแบบพื้นบ้านที่ยังคงอนุรักษ์ไว้ได้เป็นอย่างดี เกาะเกร็ดเป็นสถานที่ที่มีเครื่องปั้นดินเผาชั้นดี เป็นสินค้าอันเป็นเอกลักษณ์ของเกาะเกร็ดและมีพระเจดีย์มูเตาของวัดปรมย์ยิกาวาสเป็นสัญลักษณ์ประจำฝั่งท่าหน้าของเกาะเกร็ด ดังนั้นจึงมีผู้เยี่ยมชมเียนมาเที่ยวเกาะเกร็ด ทั้งมาเดินเที่ยว ช้อปปิ้ง หาของอร่อย ๆ รับประทาน หรือ

นั่งเรือชมรอบเกาะเกร็ด เกาะเกร็ดนั้นมีเครื่องปั้นดินเผาอันเป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เมื่อมีผู้เยี่ยมชมสนใจเข้าร่วมกิจกรรมทำเครื่องปั้นดินเผาอันเป็นงานฝีมือของตนเองและนำกลับไปเป็นของที่ระลึก จึงเป็นการกระตุ้นให้ชาวบ้านอนุรักษ์วิถีคนทำเครื่องปั้นดินเผาตลอดจนก่อให้เกิดการสร้างงานและรายได้และอาชีพต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับธุรกิจการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจนมีการขยายตัวของธุรกิจชุมชนจากรายได้ของธุรกิจการท่องเที่ยว เกิดการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมชุมชนไปสู่วัฒนธรรมเชิงพาณิชย์ (ชรินทร์พรรณ อะสีติรัตน์, 2553) หากแต่ปัจจุบันนี้การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เกาะเกร็ดได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมภายนอก เช่น การชะลอตัวของเศรษฐกิจทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวลดลง (สัมภาษณ์ผู้มาเยี่ยมชม, 2561) ดังนั้นเพื่อเป็นการกระตุ้นการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดจำนวนนักท่องเที่ยวและผู้มาเยี่ยมชมให้มากขึ้นจากเดิมผู้วิจัยจึงศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้มาเยี่ยมชม ณ แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษา ปัจจัยด้านประชากรและสังคมและระดับความพึงพอใจของผู้เยี่ยมชม แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เกาะเกร็ด จังหวัดนนทบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้เยี่ยมชม ณ แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เกาะเกร็ด นนทบุรี จำแนกตามปัจจัยด้านประชากรและสังคม

ทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Yong (1992) ระบุว่า การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์คือการท่องเที่ยวไปที่พื้นที่ธรรมชาติ เพื่อทำความเข้าใจสิ่งแวดล้อม ชื่นชมการอนุรักษ์ และรักษาไว้ซึ่งวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของชุมชนท้องถิ่น

Western (1993) นิยามการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ว่าเป็น การเดินทางท่องเที่ยวด้วยความรู้สึกรับผิดชอบต่อแหล่งธรรมชาติ ต้องอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและมีส่วนช่วยให้ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนท้องถิ่นดีขึ้น

Wight (1993) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ คือการท่องเที่ยวที่มีการเรียนรู้ประสบการณ์จากธรรมชาติ เป็นการท่องเที่ยวที่เน้นการอนุรักษ์ระบบนิเวศวิทยาให้คงสภาพที่สมบูรณ์ และในขณะเดียวกันก็คำนึงถึงประโยชน์ของชุมชนในพื้นที่ด้วย

นอกจากนี้ สมชัย เบญจชัย (2549) ระบุว่า การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ มีฐานความคิดดังนี้

1. เป็นพื้นที่ธรรมชาติที่มีการอนุรักษ์ไว้ รวมถึงแหล่งประวัติศาสตร์ โบราณคดี และวัฒนธรรมที่ปรากฏในพื้นที่ธรรมชาตินั้นๆ

2. มุ่งเน้นที่คุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวมากกว่าการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ
3. เน้นให้ทุกฝ่ายมีความรับผิดชอบต่อสภาพแวดล้อมธรรมชาติและวัฒนธรรมของแหล่งท่องเที่ยว
4. ให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสเรียนรู้ หรือมีประสบการณ์โดยตรงกับสภาพแวดล้อมธรรมชาติ นอกจากจะได้รับความพึงพอใจแล้ว ยังเป็นการสร้างเสริมประสบการณ์ด้านสิ่งแวดล้อม
5. เป็นการท่องเที่ยวที่คืนประโยชน์สู่ธรรมชาติและชุมชนท้องถิ่นทั้งทางตรงและทางอ้อม
6. เป็นการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนที่เน้นการจัดการและรักษาทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อส่งไปสู่รุ่นต่อไป

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อรุณพร อธิมาตรไมตรีและคณะ (2556: 185-195) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจการบริหารด้านการท่องเที่ยวของตลาดน้ำคลองแห อำเภอลำทับใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยใช้แบบสอบถาม และสถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test ผลการวิจัยพบว่า ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่อการบริหารตลาดน้ำคลองแหโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง นักท่องเที่ยวที่มี เพศ วุฒิการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารตลาดน้ำคลองแหแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันของนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการบริหารของตลาดน้ำคลองแหในประเด็นสถานที่จอดรถ การบริการของพ่อค้าแม่ค้า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่คณะกรรมการวิจัยสถาบัน มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมาได้ทำวิจัยหัวข้อความพึงพอใจในการใช้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา โดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความถี่ และทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความพึงพอใจในการใช้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศ 3 ด้าน โดยใช้ค่า t-test และ F-test ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักศึกษาในด้านระบบการให้บริการ ขั้นตอนการให้บริการ บุคลากรผู้ให้บริการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และนักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการใช้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกันทุกด้าน นักศึกษาที่มีอายุต่างกันมีความพึงพอใจต่อการใช้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกันทุกด้าน (คณะกรรมการวิจัยสถาบัน มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา, 2554)

วรรณมน จันทิษฐ์ (2552) ทำการศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจในด้านต่างๆโดยจำแนกตามลักษณะประชากร พบว่า เพศที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจโดยรวมด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐ ด้านประชาชนในท้องถิ่น และร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม ไม่แตกต่างกัน ส่วนอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และสถานภาพที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจ โดยรวม ด้านสถานที่ท่องเที่ยวด้านการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐ และร้านค้า ร้านอาหารและ เครื่องดื่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. สมมติฐานในการวิจัย

ปัจจัยด้านประชากรและสังคมของผู้มาเยี่ยมเยือนที่แตกต่างกันมีผลต่อความพึงพอใจรวมแตกต่างกัน

วิธีการวิจัย

1. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้เยี่ยมเยือน ณ แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เกาะเกร็ด นนทบุรี เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือการวิจัย โดยประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้มาเยี่ยมเยือนชาวไทยจังหวัดนนทบุรี ซึ่งในปี 2561 มีจำนวน 161,237 (กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา) และนำไปสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้เยี่ยมเยือนชาวไทยที่เดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์เกาะเกร็ด จำนวน 400 คน และใช้การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลของผู้เยี่ยมเยือนด้านประชากรและสังคมและระดับความพึงพอใจ ณ แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เกาะเกร็ด นนทบุรี และเพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างปัจจัยด้านประชากรและสังคมของผู้เยี่ยมเยือนที่มีต่อความพึงพอใจ ณ แหล่งท่องเที่ยว เกาะเกร็ด นนทบุรี เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามแบบมีโครงสร้างประกอบไปด้วยสองส่วน ส่วนที่หนึ่งเป็นข้อคำถามข้อมูลด้านประชากรและสังคม ส่วนที่สองเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยว

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่ออธิบายข้อมูลพื้นฐานทั่วไป ระดับความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์
2. การหาค่า t-test และ F-test เพื่อเปรียบเทียบตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ตามสมมติฐาน โดยกำหนดให้มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

3. กรอบแนวคิด

ตัวแปรต้น เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ สถานภาพ ที่พัก การกลับมาเที่ยวซ้ำ

ตัวแปรตาม ระดับความพึงพอใจรวม

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยเพศชายมีจำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 53.2 และเพศหญิง จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 46.8 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุระหว่าง

18-30 ปี จำนวน 277 คน คิดเป็นร้อยละ 69.3 อายุ 30-43 ปี จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 30.7 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 54.5 รองลงมาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 45.5 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาชีพอื่น ๆ เช่น แม่บ้าน รับจ้าง แม่ค้า จำนวน 203 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7 เป็นลูกจ้าง จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 เป็นนักศึกษา จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 ส่วนรายได้ 15,001-30,000 บาท จำนวน 184 คน คิดเป็นร้อยละ 46.0 รายได้ต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.2 และมากกว่า 30,000 ขึ้นไป จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 51.4 สถานภาพโสด จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 39.8 และหย่าร้าง จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 ส่วนใหญ่พักที่บ้านตนเอง จำนวน 341 คน คิดเป็นร้อยละ 85.2 พักโฮเทล จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 39.8 นักท่องเที่ยวต้องการกลับมาเที่ยวซ้ำ จำนวน 318 คน คิดเป็นร้อยละ 79.5 และไม่ต้องการกลับมาเที่ยวซ้ำจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 ปัจจัยจูงใจภายในของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ 3 ลำดับแรก คือ 1. เพราะว่าเป็นโอกาสที่ดีที่จะเยี่ยมชมสถานที่นี้ 2. เพราะว่ามีประวัติศาสตร์และธรรมชาติ น่าชื่นชม 3. เพราะว่ามีบรรยากาศเป็นที่ชื่นชอบและสงบ ปัจจัยจูงใจภายนอกของแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ 3 ลำดับแรก คือ 1. สินค้าและบริการมีคุณภาพดี 2. มีการส่งเสริมการตลาด การลดราคา การแถมสินค้าที่เหมาะสม 3. ผู้คนเป็นมิตรยินดีต้อนรับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบเพศกับระดับความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยว

เพศ				t/F	P-value
ชาย		หญิง			
จำนวน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	1.212	.226
213	3.64	187	3.47		

จากตารางแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากรด้านเพศที่แตกต่างกันไม่ทำให้ระดับความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบอายุ กับระดับความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยว

อายุ						t/F	P-value
18-30ปี		30-43ปี		44 ปีขึ้นไป			
จำนวน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย		
277	3.65	123	3.37	0	0	1.849	.065

จากตารางแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากรด้านอายุที่แตกต่างกันไม่ได้ทำให้ระดับความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบระดับการศึกษา กับระดับความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยว

ระดับการศึกษา						t/F	P-value
ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรี		สูงกว่าปริญญาตรี			
จำนวน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย		
182	3.36	218	3.73	0	0	2.66	.008

จากตารางแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากรด้านระดับการศึกษาที่แตกต่างกันทำให้ระดับความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .008

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบอาชีพ กับระดับความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยว

อาชีพ										t/F	P-value
นักศึกษา		ข้าราชการ		นักธุรกิจ		ลูกจ้าง		อื่นๆ			
จำนวน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย		
87	3.83	0	0	0	0	110	3.60	203	3.43	2.469	.086

จากตารางแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากรด้านอาชีพที่แตกต่างกันไม่ทำให้ระดับความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบระดับรายได้กับระดับความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยว

ระดับรายได้ต่อเดือน						t/F	P-value
ต่ำกว่า 15,000 บาท		15,001-30,000 บาท		สูงกว่า 30,000 บาท			
จำนวน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย		
181	3.51	184	3.71	35	3.03	3.639	.027

จากตารางแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากรด้านรายได้ที่แตกต่างกันทำให้ระดับความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .027 และได้ทำการเปรียบเทียบรายคู่โดย สถิติ LSD พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001-30,000 บาทและสูงกว่า 30,000 บาท มีระดับความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .009 ดังตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 เปรียบเทียบระดับรายได้ กับระดับความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยวจำแนกความแตกต่างรายคู่

(I) ระดับรายได้ต่อเดือน	(J) ระดับรายได้ต่อเดือน	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.
ต่ำกว่า15,000บาท	15,001-30,000บาท	-.198	.148	.181
	สูงกว่า30,000บาท	.485	.261	.064
15,001-30,000บาท	ต่ำกว่า15,000บาท	.198	.148	.181
	สูงกว่า30,000บาท	.683	.260	.009
สูงกว่า30,000บาท	ต่ำกว่า15,000บาท	-.485	.261	.064
	15,001-30,000บาท	-.683	.260	.009

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบสถานภาพกับระดับความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยว

สถานภาพ						t/F	P-value
โสด		สมรส		หย่าร้าง			
จำนวน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย		
159	3.74	206	3.42	35	3.57	2.286	.103

จากตารางแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากรด้านสถานภาพที่แตกต่างกันไม่ทำให้ความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบที่พักกับระดับความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยว

สถานภาพ						t/F	P-value
โฮลเทล		โรงแรม		บ้านตนเอง			
จำนวน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย		
59	3.75	0	0.00	341	3.53	1.150	.284

จากตารางแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะที่พักที่แตกต่างกันไม่ทำให้ความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบการตัดสินใจกลับมาเที่ยวซ้ำ กับระดับความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยว

การตัดสินใจกลับมาเที่ยวซ้ำ				t/F	P-value
ใช่		ไม่ใช่			
จำนวน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	.185	.853
318	3.57	82	3.54		

จากตารางแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการตัดสินใจกลับมาเที่ยวซ้ำที่ต่างกันไม่ทำให้มีระดับความพึงพอใจต่อแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

บทสรุป

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชายร้อยละ 53.2 อายุระหว่าง 18-30 ปี ร้อยละ 69.3 ส่วนใหญ่ระดับการศึกษาปริญญาตรีร้อยละ 54.5 อาชีพอื่น ๆ เช่น แม่บ้าน รับจ้าง แม่ค้า ร้อยละ 50.7 รายได้ 15,001-30,000 บาท ร้อยละ 46.0 นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส ร้อยละ 51.4 พักที่บ้านตนเอง ร้อยละ 85.2 ผู้มาเยี่ยมเยือนต้องการกลับมาเที่ยวซ้ำร้อยละ 79.5 ปัจจัยที่ทำให้ผู้เยี่ยมเยือนเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ คือ การมีประวัติศาสตร์และธรรมชาติน่าชื่นชม และการมีสินค้าและบริการมีคุณภาพดี มีการส่งเสริมการตลาด การลดราคา การแถมสินค้า ที่เหมาะสม ผู้คนเป็นมิตรยินดีต้อนรับ ส่วนระดับการศึกษาที่ต่างกันทำให้ระดับความพึงพอใจรวมต่อแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .008 และรายได้ที่ต่างกันทำให้ระดับความพึงพอใจรวมต่อแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .027

อภิปรายผล

ผู้เยี่ยมเยือนที่เดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวเนื่องจากต้องการมาเยี่ยมชมสถานที่ที่มีบรรยากาศทำให้ผ่อนคลาย ทำให้จิตใจแจ่มใส โดยนักท่องเที่ยวมีอายุในช่วง 18-30 ปี และพักอยู่บ้านตนเอง ถือว่าส่วนใหญ่ผู้เยี่ยมเยือนจะหาสถานที่ใกล้บ้านตนเองเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ นอกจากนี้จากการศึกษาพบว่าระดับการศึกษาและรายได้ที่ต่างกันทำให้ระดับความพึงพอใจรวมต่อแหล่งท่องเที่ยวแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณชน จันทิษฐ์ (2552) ที่พบว่า ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือนที่ต่างกันทำให้มีความพึงพอใจโดยรวม ด้านสถานที่ท่องเที่ยวด้านการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐ และร้านค้า ร้านอาหารและเครื่องดื่ม แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะ

แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ควรบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว ให้มีบรรยากาศที่เงียบสงบคงความเป็นธรรมชาติ สะอาด และมีการอนุรักษ์รักษา วิถีชีวิต ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมอันดีงามของพื้นที่ไว้เพื่อดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวและผู้มาเยี่ยมชม และที่สำคัญสินค้าและบริการภายในแหล่งท่องเที่ยวต้องมีคุณภาพและราคาที่เหมาะสมผลรวมถึงชุมชนในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวต้องมีความเป็นมิตร น้ำใจไมตรี เพื่อให้นักท่องเที่ยวและผู้มาเยี่ยมชมเดินทางมาเยี่ยมชมเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้แหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์สามารถเจาะกลุ่มเป้าหมายโดยเน้นที่ระดับรายได้ในการทำการตลาดหรือประชาสัมพันธ์

เอกสารอ้างอิง

- คณะกรรมการวิจัยสถาบัน มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา. (2554). ความพึงพอใจในการใช้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา. จังหวัดนครราชสีมา: มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ.
- ชรินทร์พรรณ อะสีติรัตน์. (2553). การจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์กับวิถีชีวิตชุมชน กรณีศึกษา ตลาดน้ำอัมพวา อำเภ่อัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม: ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขานวัตศึกษาศาสตร์และการพัฒนา. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- วรรณมน จันทิษฐ์. (2552). พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยศึกษากรณีตลาดน้ำอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
- วันทิกา หิรัญเทศ. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจท่องเที่ยวเชิงนิเวศของนักท่องเที่ยวชาวไทย ในแหล่งท่องเที่ยวจังหวัดนนทบุรี. มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
- แพรวดา พุฒนิชัยพฤกษ์. (2560). กรอบนโยบายและมาตรการเชิงกลยุทธ์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน: กรณีศึกษาเกาะเสม็ด จังหวัดระยอง. วารสารวิชาการการท่องเที่ยวไทยนานาชาติ. 13(1): 133-158
- สมชัย เบญจชัย. (2549). การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. ใน เอกสารประกอบการบรรยาย หลักสูตร “การบริหารจัดการป่าชุมชนและการพัฒนาอาชีพด้านป่าไม้” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2549
- อรุณพร อธิมาตรไมตรี และคณะ. (2556). เปรียบเทียบความพึงพอใจการบริการด้านการท่องเที่ยวของตลาดน้ำคลองแห อำเภอลำปำ จังหวัดสงขลา. การประชุมมหาดใหญ่วิชาการ ครั้งที่ 4, (10 พ.ค. 2556), 185-195.
- Robert V. Krejcie; Daryle W. Morgan. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.

- Western, D. (1993). Defining ecotourism in Ecotourism: a guide for planners and managers ed. by K. Lindberg and D. E. Hawkins. *The Ecotourism Society*: North Bennington, Vermont. 7-11
- Wight, P. (1993). Ecotourism: ethics or eco-sell? *Journal of Travel Research* 31(3): 3-9.
- Young, M. (1992). Ecotourism: Profitable Conservation? *Proceedings of the conference on Ecotourism Business in the Pacific*. Auckland: University of Auckland.